

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยศึกษาโครงสร้าง หน้าที่ครอบครัวย พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง หน้าที่ครอบครัวยกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 4 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 375 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป โครงสร้างครอบครัวย แบบสอบถามหน้าที่ครอบครัวย และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำไปทดสอบค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86, 0.88 และ 0.92 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโครงสร้าง หน้าที่ครอบครัวย และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวยกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างมีโครงสร้างครอบครัวยโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีด้านโครงสร้างค่านิยมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และด้านโครงสร้างอำนาจมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับดี
2. กลุ่มตัวอย่างมีหน้าที่ครอบครัวยโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีด้านการอบรมเลี้ยงดูมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และด้านการผลิตสมาชิกใหม่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด
3. กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่เสี่ยงน้อยมาก โดยมีด้านการอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และด้านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด
4. โครงสร้างครอบครัวยมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.38, p < 0.01$)

5. หน้าที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.40, p < 0.01$)

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ได้ศึกษาครอบคลุมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างและหน้าที่ครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.38$ และ $r = -0.40$ ตามลำดับ, $p < 0.01$) จึงควรสนับสนุนให้ครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นหญิงได้พัฒนาโครงสร้างและ หน้าที่ครอบครัวที่ดีและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยจัดทำโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและการทำหน้าที่ของครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นหญิง ส่งเสริมให้ครอบครัวได้อบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยมที่ดีของครอบครัวและสังคม รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นหญิง โดยการออกอากาศทางสถานีวิทยุ หรือเสียงตามสายของหน่วยงานที่รับผิดชอบให้การช่วยเหลือวัยรุ่นหญิงและครอบครัว

2. ประสานงานกับผู้ปกครอง และโรงเรียนให้ทราบถึงระดับของปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง เช่น การอ่านหนังสือ หรือดูภาพยนตร์ วิดิทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ตที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน การตั้งครรภ์/ การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และความคิดเห็นในการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นหญิง รวมทั้งเปิดโอกาสให้ตัววัยรุ่นเองได้แสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจจะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นหญิง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาโครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงที่อยู่ภายในและนอกระบบการศึกษา ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น เพื่อน สื่อต่างๆ เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนดูแลสุขภาพวัยรุ่นหญิงร่วมกับครอบครัว และเครือข่าย เช่น โรงเรียน องค์กรบริหารส่วนปกครองท้องถิ่น หรือองค์กรเอกชนได้เหมาะสมและครอบคลุมยิ่งขึ้น